

ere udnævnte af Kongen, Pensionsberettigelse. For det Første maa jeg erindre, at det forhold sig fuldkommen rigtigt, som af den ærede Ordfører er fremført, at Pensionsloven aldeles ikke ubeløst, at der ved fremtidige Love kan gjøres den Forandring i eller Tillæg til Pensionsloven, at Nogle erholde Pensionsberettigelse, som ikke ifølge Pensionsloven vilde være berettigede dertil, eller som Pensionsloven ikke har tænkt paa skulde tilkomme en saadan Berettigelse. Pensionsloven er ikke en Grundlov for fremtidige Pensionsanskuelser. Der er Intet til Hinder for, at skøndt Pensionsloven, og det med Foie efter mine Anskuelser — jeg har selv bidraget til, at det er blevet staaende, idet jeg har foreslået det i det andet Thing mod Udvalgets Anskuelser, — gjør det til et almindeligt Criterium for Pensionsberettigede, at Vedkommende skal være udnævnt af Kongen, saa kan der gjerne senere findes Anledning til Tilføining og Forandringer deri. Men jeg maa hertil sige, at det nærværende Forslag, som foreslået i Udkastet eller af Udvalgets Majoritet, i Virkeligheden paa ingen Maade gjør Forandring i Pensionsloven. Der siges nemlig ikke, at der er nogen Embedsmand, der skal blive pensionsberettiget, skøndt han ikke er udnævnt af Kongen. I Udkastet staaer med klare Ord, at Pensionsberettigelse kan tilstaaes af Kongen, og i Udvalgets Forslag staaer vel ikke Hans Majestæts Navn udtrykkelig anført, men det ligger dog deri; thi det hedder i Udvalgets Forslag til 2den Passus i § 4: „Det Samme gjælder om et Antal af 200 i 4de Klasse, forsaavidt de have tilbagelagt en Tjenestetid af 10 Aar i Statens Tjeneste“, og dette „Samme“, som skal gjælde, det er det, som Udkastets § 4 1ste Passus indeholder, idet der staaer: „De 3 første Classer af de herommeldte Bestillingsmænd udnævnes af Kongen og ere pensionsberettigede“. Men, selv om der ikke stod med et Ord noget af Stederne, at Vedkommende skulde udnævnes af Kongen, saa ligger

det i Sagens Natur, at de kunne ikke paa nogen anden passende Maade tilstaaes Pensionsberettigelse end derved, at de udnævnes af Kongen, at de gives Bestalling. Det er den Maade, hvorpaa Pensionsberettigelse hertilands gives, det er den Maade, hvorpaa stedse Soldassistenterne i Kjøbenhavn have været stillede. Naar en af de 80 pensionsberettigede Soldassistenters Poster hidtil blev ledig, saa har Forholdet ikke været det, at man har udsærdiget et Document, hvori vedkommende Collegium har sagt til Vedkommende: nu rykker Du op og bliver pensionsberettiget; denne Form har ikke været fulgt her i Landet, og det er altsaa heller ikke nu den vedkommende Minister, der skulde tilstaae Pensionsberettigelse — men Formen har været den, at man har indberettet til Hans Majestæt, at en af disse Soldassistentpladser var bleven ledig, og man har da indstillet, at den og den maatte blive udnævnt til virkelig pensionsberettiget Soldassistent; der har vi Ting, og det er ganske i Consequents med de opstillede Grundsatninger i Pensionsloven. Skal der nu forøvrigt være Spørgsmaal, om noget af disse Forslag gjør Forandring i de hidtil gjældende Love, da maa jeg bemærke, at saa er det rigtignok det Forslag, som de 4 Herrer Forslagsstillere have fremsat, der, som jeg allerede har bemærket, gjør Forandring i flere Henseender i den hidtil fulgte Fremgangsmaade med Hensyn til den Klasse, som det angaaer. Jeg skal komme yderligere til at belyse det; men jeg vil nu først bemærke, at det strax er en meget væsentlig Forandring, som dette Forslag, maaskee imod Forslagsstillernes eget Vidende, indeholder, og som medfører ikke mindre end en ny Lov, som er paapeget i selve Grundloven. Det hedder nemlig i Grundloven: „Kongen besætter alle Embeder i samme Omfang som hidtil“; derpaa kommer den Passus: „Forandringer heri kunne skee ved Lov“.